II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/236 AL COMISIEI

din 21 decembrie 2020

de modificare a standardelor tehnice prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 în ceea ce privește momentul în care vor începe să se aplice anumite proceduri de gestionare a riscurilor în scopul schimbului de garanții

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ([1]), în special articolul 11 alineatul (15),

întrucât:

(1) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ([2]) precizează, printre altele, procedurile de gestionare a riscurilor, inclusiv nivelurile și tipul garanțiilor și mecanismelor de segregare menționate la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pe care contrapărțile financiare trebuie să le dețină pentru schimbul de garanții, în ceea ce privește contractele lor derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală. Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 pune în aplicare cadrul internațional pentru schimbul de garanții care a fost convenit la nivel internațional de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) și Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO).

(2) Multe contrapărți încheie contracte la termen de tip forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică și contracte de swap valutar decontate prin livrare fizică pentru a-și acoperi riscurile asociate expunerilor lor la riscul valutar. Având în vedere profilul de risc specific al acestor contracte și necesitatea unei convergențe internaționale în materie de reglementare, este oportun să se restricționeze schimbul obligatoriu al marjei de variație pentru contractele respective între contrapărțile cele mai sistemice. Ar trebui introdusă o derogare permanentă pentru aceste contracte atunci când sunt încheiate cu o contraparte care nu este o instituție.

(3) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede o introducere treptată pe parcursul mai multor ani, care reflectă calendarul de punere în aplicare convenit de BCBS și IOSCO. Această introducere treptată vizează asigurarea coerenței internaționale și, prin urmare, reducerea la minimum a posibilităților de arbitraj de reglementare. Introducerea treptată vizează, de asemenea, facilitarea unei puneri în aplicare proporționale și eficace a cerințelor în cauză, acordând contrapărților, în funcție de categoria din care fac parte, de tipul de contract și de data la care contractul a fost încheiat sau novat, suficient timp pentru a-și adapta sistemele și procesele interne la cerințele în

([1]) JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

cauză. În cele din urmă, introducerea treptată prevăzută în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 ia în considerare domeniul de aplicare și nivelul de punere în aplicare a cerințelor privind schimbul de garanții care au fost convenite de BCBS și IOSCO pentru alte jurisdicții, evitând astfel fragmentarea pieței și asigurând condiții de concurență echitabile la nivel mondial pentru contrapărțile stabilite în Uniune. În special, Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede mai mult timp pentru anumite produse care nu fac obiectul unor cerințe de marjă echivalente în alte jurisdicții.

(4) În prezent, BCBS și IOSCO și-au modificat calendarul pentru punerea în aplicare a cerințelor privind schimbul de garanții pentru a sprijini punerea în aplicare fără dificultăți și ordonată a cerințelor de marjă la nivel internațional și, în special, din cauza faptului că contrapărțile mai mici nu au fost în măsură să respecte termenul prevăzut inițial. În plus, există încă țări terțe în care anumite produse nu fac obiectul unor cerințe de marjă echivalente. Prin urmare, această modificare a calendarului de punere în aplicare al BCBS și IOSCO ar trebui să se reflecte în introducerea treptată prevăzută în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251.

(5) Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (AES) au monitorizat progresele înregistrate de contrapărți în ceea ce privește punerea în aplicare a cerințelor de marjă inițială pentru instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central. AES sunt conștiente de faptul că, în faza finală a punerii în aplicare, cerințele de marjă inițială se vor aplica pentru prima dată unui număr mare de entități. Pentru a sprijini punerea în aplicare fără dificultăți și ordonată a cerințelor de marjă în rândul membrilor BCBS și IOSCO și pentru a evita fragmentarea pieței, termenul pentru punerea în aplicare a cerințelor de marjă inițială ar trebui prelungit cu încă un an pentru contrapărțile cu o valoare nocțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central cuprinsă între 8 miliarde EUR și 50 de miliarde EUR.

(6) AES au monitorizat, de asemenea, impactul pandemiei de COVID-19 asupra piețelor financiare, în special în ceea ce privește provocările semnificative pentru contrapărți generate de pandemia de COVID-19, inclusiv regimul de lucru la distanță pentru personal și necesitatea de a concentra resursele asupra gestionării riscurilor asociate volatilității conexe a pieței. Cadrul BCBS-IOSCO a fost, de asemenea, modificat pentru a ține seama de efectele respective ale pandemiei de COVID-19 și pentru a amâna punerea în aplicare a cerințelor privind marja inițială. Modificarea respectivă trebuie să fie reflectată în calendarul de punere în aplicare prevăzut în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. O astfel de prelungire suplimentară a termenului pentru punerea în aplicare a cerințelor de marjă inițială ar face ca contrapărțile cu o valoare nocțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central care depășește pragul de 50 de miliarde EUR să facă obiectul cerințelor de marjă inițială începând cu 1 septembrie 2021, iar contrapărțile cu o valoare nocțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central care depășește pragul de 8 miliarde EUR să facă obiectul cerințelor de marjă inițială începând cu 1 septembrie 2022.

(7) Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede o amânare a datei de aplicare a cerințelor de marjă bilaterală pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate între contrapărți care fac parte din același grup și atunci când o contraparte este stabilită într-o țară terță, iar cealaltă este stabilită în Uniune. Această amânare a datei de aplicare a fost necesară pentru a se asigura că astfel de contracte derivate extrabursiere nu fac obiectul cerințelor de marjă bilaterală înainte de adoptarea unui act de punere în aplicare în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În pofida eforturilor depuse pentru a analiza jurisdicțiile țărilor terțe în legătură cu care un astfel de act de punere în aplicare poate fi justificat, până în prezent au fost adoptate numai două astfel de acte de punere în aplicare în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central. Aplicarea cerințelor de marjă bilaterală pentru contractele derivate extrabursiere intragrup care nu sunt compensate la nivel central ar trebui, prin urmare, să fie amânată în continuare pentru a se evita impactul economic negativ neintenționat pe care expirarea derogării respective l-ar avea asupra firmelor din Uniune.

(8) Pentru a se evita fragmentarea pieței și pentru a asigura condiții de concurență echitabile la nivel mondial pentru contrapărțile stabilite în Uniune, ar trebui să se asigure, de asemenea, convergența internațională în materie de reglementare în ceea ce privește procedurile de gestionare a riscurilor pentru alte clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care nu fac obiectul unor cerințe de marjă echivalentă. În special, având în vedere faptul că, în unele jurisdicții, opțiunile pe acțiuni individuale și opțiunile pe indici nu fac obiectul unor cerințe de marjă echivalentă și că este puțin probabil, în special în contextul actual, ca aceste jurisdicții să adopte în curând o mai

mare convergență în materie de reglementare în ceea ce privește produsele respective, ar trebui continuată introducerea treptată a tratamentului acestor produse. Această perioadă extinsă de introducere treptată ar trebui să acorde timpul necesar pentru a monitoriza evoluțiile în materie de reglementare din alte jurisdicții și să asigure faptul că în Uniune sunt instituite cerințe adecvate pentru a minimiza riscul de credit al contrapărții în ceea ce privește astfel de contracte, evitându-se, în același timp, posibilitățile de arbitraj de reglementare.

(9) Regatul Unit a devenit o țară terță la 1 februarie 2020, iar dreptul Uniunii va înceta să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia la 31 decembrie 2020. Cerința privind schimbul de garanții, prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală, nu ține seama de eventualitatea retragerii unui stat membru din Uniune. Provocările cu care se confruntă părțile la un contract derivat extrabursier ale căror contrapărți sunt stabilite în Regatul Unit reprezintă o consecință directă a unui eveniment pe care nu îl pot controla, iar contrapărțile stabilite în Regatul Unit ar putea fi dezavantajate comparativ cu celelalte contrapărți din Uniune. Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 prevede date diferite de aplicare a procedurilor de schimb de garanții pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central, în funcție de categoria în care se încadrează contrapartea la aceste contracte. Contrapărțile nu pot să prevadă care va fi statutul unei contrapărți stabilite în Regatul Unit sau în ce măsură ar putea această contraparte să furnizeze, în continuare, anumite servicii contrapărților stabilite în Uniune.

(10) Pentru a aborda această situație, contrapărțile ar putea dori să își noveze contractele, înlocuind contrapartea stabilită în Regatul Unit cu o contraparte stabilită într-un stat membru. Înainte de aplicarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și a Regulamentului delegat (UE) 2016/2251, contrapărțile la contractele derivate extrabursiere care nu erau compensate la nivel central nu aveau obligația de a face schimb de garanții și, prin urmare, tranzacțiile bilaterale nu erau garantate sau erau garantate în mod opțional. În cazul în care contrapărților li s-ar impune obligația de a face schimb de garanții ca urmare a novației contractelor lor, pentru a aborda consecințele retragerii Regatului Unit din Uniune, cealaltă contraparte ar putea să nu fie în măsură să accepte această novație. Pentru a asigura buna funcționare a pieței și condiții de concurență echitabile între contrapărțile stabilite în Uniune, contrapărțile ar trebui să aibă posibilitatea de a înlocui contrapărți stabilite în Regatul Unit cu contrapărți stabilite într-un stat membru, fără a fi obligate să facă schimb de garanții în ceea ce privește contractele novate.

(11) În plus, contrapărților ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a-și înlocui contrapărțile stabilite în Regatul Unit. Prin urmare, data de la care obligația de a face schimb de garanții poate fi declanșată pentru novarea contractelor respective ar trebui amânată.

(12) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 ar trebui modificat în consecință.

(13) Prezentul regulament are la bază proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de către AES.

(14) Modificările Regulamentului delegat (UE) 2016/2251 reprezintă ajustări limitate ale cadrului de reglementare existent, în conformitate cu evoluțiile internaționale. Având în vedere domeniul de aplicare limitat al modificărilor și caracterul urgent al chestiunii, ar fi disproporționat ca AES să organizeze consultări publice deschise sau să efectueze analize ale costurilor și beneficiilor potențiale aferente. Cu toate acestea, AES au solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al

Parlamentului European și al Consiliului ([3]), avizul Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și al Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale, instituite în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) și avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și pieței, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]).

(15) Este necesar să se ofere participanților la piață securitate juridică cât mai curând posibil, astfel încât aceștia să se poată pregăti în mod adecvat pentru respectarea cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, a căror aplicare va fi afectată de prezentul regulament delegat, în special în ceea ce privește cerințele pentru care termenul actual aplicabil se apropie rapid. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare în regim de urgență,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului delegat (UE) 2016/2251

Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol 31a:

„*Articolul 31a*

Tratamentul contractelor la termen de tip forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică și al contractelor de swap valutar decontate prin livrare fizică

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2), contrapărțile pot prevedea în procedurile lor de gestionare a riscurilor că nu este necesar ca marjele de variație să fie depuse sau colectate pentru contractele la termen de tip forward pe cursul de schimb decontate prin livrare fizică și contractele de swap valutar decontate prin livrare fizică în cazul în care una dintre contrapărți nu este o instituție astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau nu s-ar califica drept o astfel de instituție dacă ar fi stabilită în Uniune.

(*) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).”

2. Articolul 35 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 35*

Dispoziții tranzitorii

Contrapărțile menționate la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pot continua să aplice procedurile de gestionare a riscurilor care sunt în vigoare la 18 februarie 2021 în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central încheiate sau novate între 16 august 2012 și datele relevante de punere în aplicare a prezentului regulament.

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

([4]) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

([5]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

Contrapărțile menționate la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pot, de asemenea, continua să aplice procedurile de gestionare a riscurilor care sunt în vigoare la 18 februarie 2021 în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și care îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central au fost încheiate sau novate înainte fie de datele relevante de aplicare a prezentului regulament, astfel cum se prevede la articolele 36, 37 și 38 din prezentul regulament sau 18 februarie 2021, oricare dintre acestea intervine mai devreme;

(b) contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central sunt novate în scopul unic de a înlocui o contraparte stabilită în Regatul Unit cu o contraparte stabilită într-un stat membru;

(c) contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central sunt novate între 1 ianuarie 2021 și oricare dintre următoarele date, oricare dintre acestea intervine mai târziu:

(i) datele de aplicare relevante prevăzute la articolele 36, 37 și 38 din prezentul regulament; sau

(ii) 1 ianuarie 2022."

3. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) de la 1 septembrie 2021, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central de peste 50 de miliarde EUR;";

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(f) de la 1 septembrie 2022, în cazul în care ambele contrapărți înregistrează sau aparțin unor grupuri care înregistrează, fiecare, o valoare noțională medie agregată a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central de peste 8 miliarde EUR.";

(b) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) de la 30 iunie 2022, în cazul în care nu a fost adoptată o decizie privind echivalența în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul menționat în ceea ce privește țara terță relevantă;".

4. La articolul 37 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) de la 30 iunie 2022, în cazul în care nu a fost adoptată o decizie privind echivalența în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul menționat în ceea ce privește țara terță relevantă;".

5. La articolul 38, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1) și de la articolul 37, în ceea ce privește toate instrumentele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central și care sunt opțiuni pe acțiuni individuale sau opțiuni pe indici, articolele menționate la articolul 36 alineatul (1) și la articolul 37 se aplică de la 4 ianuarie 2024."

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 decembrie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN